

raadet tiltræder sin Virksomhed, at burde afkræve ham et højtideligt Løfte af mere positivt Indhold, om end ogsaa efter sin Form mere almindeligt end tidligere Forslag af lignende Art ere gaaede ud paa. Reglen herom findes i § 8, 3die Stykke. Indholdet af dette Løfte er væsentlig overensstemmende med den Forpligtelse, der paahviler Præsten i Henhold til hans Embedsed, til med Troskab og Nidkærhed at opfylde de Pligter, som det ham betroede Embede paalægger ham, kun at man her har anset det for rigtigt at tilføje Ordene: overensstemmende med Lovgivningen og den danske Folkekirkens Forskrifter. Ministeriet har ment at burde foretrække denne mere almindelige, men formentlig ikke mindre omfattende Form for Løftet for nogen af de Former, der f. Eks. i Kirkekommissionen af 1868 bleve foreslaaede for de Erklæringer eller Løfter, der skulde afkræves Medlemmerne af et eventuelt Kirkeraad, og som alle direkte indeholdt en Paabe-raabelse af „Folkekirkens symbolske Bøger“ enten saaledes, at paagældende skulde love at ville arbejde for Folkekirkens Op-retholdelse og Udvikling paa den evange-lisk-lutherske Bekendelses Grund „efter Fol-kekirkens symbolske Bøger“ eller saaledes, at han skulde erklære ikke blot, at han vidste sig trosenig med Folkekirken efter Menighedens Fælles-Bekendelse, men tillige, at han var bekendt med og i det væsentlige enig med den i Folkekirkens symbolske Bøger indeholdte Lære. Ganske vist vil en bevidst Modsætning til de symbolske Bøger stille paagældende i en saadan Modstrid til Folkekirken, at han ikke vel vilde kunne tænkes at kunne arbejde i Menigheds-raadene; men han vilde da heller ikke kunne aflægge det højtidelige Løfte, som er krævet i Forslaget. Dette forekommer overhovedet Ministeriet at burde have For-trinnet paa Grund af sin Almindelighed, hvorimod de i Kirkekommissionen fremsatte Forslag baade kræve for meget og for lidt ved at opstille Fordringen om Kendskabet til de symbolske Bøger; for det første er det jo ganske ubestemt, hvad der her skal forstaaes ved „Kendskab“; og en saadan Fordring vilde sikkert afskrække mange, der ellers vare vel egnede til at tage Sæde i Menighedsraadet, og dernæst er der netop paa Grund af den Virksomhed, der tiltænkes Menighedsraadene, god Grund til at kræve Løfte om samvittighedsfuld Virken fra Medlemmernes Side ogsaa i andre Retninger. — I dette Løfte, som her kræves aflagt af Medlemmerne af Menighedsraadene, ser Ministeriet en Ga-

ranti for, at disse som Regel kun ville komme til at tælle Medlemmer, der ville Folkekirkens Vel, og som i alt Fald træde ind i Raadet med det Forsæt ikke at ville handle imod dens Forskrifter. At dette Løfte fordres afgivet, vil maaske dog ogsaa holde nogle af dem, der vide sig i Uoverensstemmelse med Folkekirkens Lære og Forskrifter, fra at begære sig optagne paa Valglisterne, og hvis de ere optagne og vælges til Menighedsraadene, vil Tiden for dem endnu være til at trække sig tilbage, idet ifølge § 4, sidste Stykke, Biskoppen kan fritage for Valget — en Bestemmelse, der netop er sat ind med udtrykkeligt Hensyn til, at der vil kunne komme til at foreligge Tilfælde, hvor den valgte Uoverensstemmelse med Folkekirken først gør sig gældende, naar han skal til at aflægge dette Løfte.

Bestemmelserne i §§ 5—6 om Forberedelsen og Foretagelsen af Valgene til Menighedsraadene give kun Anledning til faa Bemærkninger. De foreslaaede Tidspunkter og Frister for Valglisternes Affattelse og Fremlæggelse, for Indsigelsers Fremsættelse og for Valgs Foretagelse ere — saavel som Fordringen i § 4, 1ste Stykke, om, at 25 Aars Alderen og et Aars Ophold i Sognet skulle være naaede inden Udgangen af det foregaaende Kalenderaar — opstillede for derigennem at indprente, at Valgene til Menighedsraadene skulle foregaa med Besindighed og efter nøje Overvejelse, og for saa vidt muligt at undgaa Overrumplinger og for-hastede Beslutninger. Ved at sætte Valgperioden til 6 Aar, jfr. § 6, 3die Stykke, har man ment bedst at sikre en rolig Udvikling af Menighedsraadets Arbejde, og ved at foreskrive, at Valget for samtlige Medlemmers Vedkommende skal udløbe paa samme Tid — og ikke f. Eks. Halvdelen afgaa hvert 3die Aar — har man villet sikre Mindretallenes Ret, idet disse faa større Sikkerhed for at sætte deres Repræsentanter ind i Raadet, naar det fulde Antal Medlemmer skal vælges ved samme Valg. I § 6, 2det Stykke, er det ogsaa af Hensyn til Mindretallene foreslaaet, at Valget, der skal være skriftligt og hemmeligt, skal foretages efter Forholdstal, saaledes at de nærmere Regler herfor meddeles af Ministeriet. Man har ment ved at give Mindretallene Adgang til ogsaa at faa deres Repræsentanter ind i Menighedsraadene og saaledes at gøre det muligt for alle kirkelige Retninger, der have nogen Tilslutning i Sognet, saavel som for Sognebaandsløbere og Valgmenig-